Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 28 ianuarie 2025
Cererea de apel înregistrată la data de 24 februarie 2025
Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-4156/2024
Cererea nr. 2-224031731-12-2-21032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 ianuarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Ciobanu

Cu participarea:
R/reclamantei – avocat Șișianu Dinu, mandat ***** din 21 martie 2024,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Stepanenco Ana către Stepanenco Denis, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială sectorul Centru, mun. Chișinău și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun. Chișinău privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliul copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere,

a constatat:

La 21 martie 2024, Stepanenco Ana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Stepanenco Denis, intervenient accesoriu intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială sectorul Centru, mun. Chișinău privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliul copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 08 septembrie 2015 a fost încheiată căsătoria cu Stepanenco Denis, înregistrată de OSC Ciocana mun. Chișinău cu *****. Din căsătorie s-au născut doi copii ***** la ***** și ***** la *****

Stepanenco Ana a menționat că, un temei de bază privind desfacerea căsătoriei este incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create au condus la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei. Conform art. 2 din Codul familiei al Republicii Moldova, relațiile familiale sunt guvernate inclusiv de principiile sprijinului reciproc moral și material, ale fidelității conjugale și soluționării pe cale amiabilă a tuturor problemelor vieții familiale, principii ce lipsesc cu desăvârșire în relație.

Reclamanta a declarat că, copii minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, locuiesc cu ea, după ce nu mai duc un mod de viață în comun cu pîrîtul, și au un atașament față de ea rezultat din legătura psihologică și emoțională mai strânsă, în deosebi având în vedere vârsta fragedă a copiilor, fapt din care rezultă că este necesar și în interesul copiilor de a stabili domiciliu cu mama. De altfel, o eventuală separare a copiilor minori de mamă ar afecta copiii sub aspect psiho-emoțional fapt ce contravine la moment cu interesele superioare ale acestuia. Cerința formulată cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, rezultă nu doar din atașamentul copiilor, dar și din posibilitățile de asigurarea a întreținerii corespunzătoare a copiilor minori.

Stepanenco Ana a susținut că, din discuțiile privind asigurarea unui trai decent și confortabil copiilor minori în cazul separării a fost ignorate de către pârât. La fel, pârâtul nu a manifestat interes de a participa la creșterea, educarea și întreținerea copiilor, în deosebi cunoscând despre faptul că destul de frecvent este necesar de a apela la investigații medicale în partea ce ține de sănătatea copiilor și dezvoltarea fizică a acestora. Copiii minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, la moment se află în grija exclusivă a ei mai mult de un an de zile, iar toate cheltuielile privind: asigurarea unui loc de trai ce include (achitarea serviciilor comunale, întreținerea bunului imobil etc.); asistența medicală copilului minor ce implică (consultațiile la medicale, analizele medicale, tratamentele administrate și medicamentele procurate etc.); asigurarea cu hrană, întreținere materială ce implică (procurarea hainelor, jucăriilor, necesitățile vitale), rechizite și alte activități necesare pentru buna dezvoltare a copiilor, sunt suportate de către reclamantă, iar pârâtul nu a contribuie regulat la întreținerea (materială) a copiilor minori și nu se implică în educarea acestora.

Reclamanta a invocat că, pârâtul este angajat oficial în calitate de administrator a SRL „Sales Manager Group”, are venituri regulate, iar din considerentele enunțate mai sus consideră că tatăl copiilor urmează a fi obligat de a achita 1/3 din toate veniturile

lunare ale acestuia pentru doi copii minori de la data adresării în instanță de judecată până la atingerea majoratului copiilor.

La 30 aprilie 2024, pârâtul Stepanenco Denis a depus referință, iar în motivare a indicat că, de o perioadă de aproximativ 2 ani nu mai locuiesc împreună și nu duc o gospodărie comună, iar în situația creată este imposibil păstrarea familiei, fapt pentru care este de acord pentru desfacerea căsătoriei fără a acorda un termen de împăcare. De asemenea a susţinut că, copii sunt atașați atât de mama cât și de tata și chiar dacă locuiește separat, copii petrec mult timp cu tata, iar din punct de vedere material, atât mama participă cât și tata, însă este deacord de a fi stabilit domiciliul copiilor cu mama.

Stepanenco Denis a susţinut că, din momentul separării, lunar transferă pentru întreținerea copiilor minori comuni suma de 10.000 lei, iar când copii petrec timpul cu tata cheltuielile sunt suportate de tata. Astfel solicită de a fi dispusă încasarea sume de 5.000 lei pentru fiecare întru întreținerea copiilor minor până la atingerea majoratului.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea înaintată de Stepanenco Ana, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din materialele cauzei se constată că, la 08 septembrie 2015 Stepanenco Denis şi Stepanenco Ana au încheiat căsătoria la OSC Ciocana mun. Chișinău cu *****. Din această căsătorie, au în comun doi copii, ***** născută la ***** și ***** născut la *****, părinții sînt Stepanenco Denis şi Stepanenco Ana, fapt confirmat prin certificatele de naștere anexate la materialele cauzei.

Conform art. 48 alin. alin. (1), (2), (3) Constituția Republicii Moldova, familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Condiţiile de încheiere, de desfacere şi de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege.

Art. 2 alin. (3) Codul familiei prevede că, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat

şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Potrivit art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În acest sens, instanța de judecată reține că reieșind din materialele cauzei în coroborare cu declarațiile părţilor în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine că Stepanenco Denis şi Stepanenco Ana nu locuiesc împreună, or reclamanta împreună cu copii minori locuiesc în mun. Chișinău, *****, fapt stabilit cu certitudine prin avizul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2025 (f.d. 63).

De asemenea, instanța atestă că convieţuirea soţilor Stepanenco Denis şi Stepanenco Ana şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile, or, pe parcursul căsniciei între aceștia s-au iscat neînțelegeri.

Având în vedere relațiile ostile dintre părți, imposibilitatea de a duce o viață comună împreună, precum și în scopul respectării interesului superior al copiilor minori de a crește, dezvolta și a fi educaţi într-un mediu armonios, instanța de judecată conchide asupra necesității desfacerii căsătoriei încheiate între Stepanenco Denis şi Stepanenco Ana, luînd în considerație și acordul părților la desfacerea căsătoriei.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform art. 38 alin. (2) lit. lit. c), d) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească, la cererea soţului care are dreptul la pensia de întreţinere de la celălalt soţ, mărimea şi modul de plată a acestei pensii; să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Potrivit art. 51 alin. alin. (2), (3) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Conform art. 52 alin. (1) Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În conformitate cu art. 63 alin. alin. (3), (4), (5) Codul familiei, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Art. 16 Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15.12.1994, prevede că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

Conform avizului cu privire la situația copiilor minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, Comisia pentru protecția copilului din cadrul Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Râșcani a constatat că, Stepanenco Ana dispune de condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea copiilor minori (f.d. 63-64).

În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, luând în considerație vîrsta copiilor minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, locuirea acestora cu mama Stepanenco Ana, neîmpotrivirea tatălui Stepanenco Denis la locuirea copiilor minori cu mama sa, precum și concluzia autorității tutelare din mun. Chișinău, sect. Râșcani privind condițiile favorabile de trai și de creștere a copiilor, se constată necesitatea stabilirii domiciliului copiilor minori ***** și *****, cu mama Stepanenco Ana, de asemenea și tata Stepanenco Denis și exprimat acordul cu privire la stabilirea domiciliului copiilor cu mama.

În conformitate cu art. 74 alin. alin. (1), (3) Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 alin. (1) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Alin. (2) al aceluiaş aliniat prevede că cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Conform art. art. 97, 98 alin. (2) Codul familiei, în lipsa unui acord referitor la întreţinere, membrii familiei menţionaţi la art.74-91 pot porni în instanţa judecătorească o acţiune privind încasarea pensiei respective, chiar şi în cazul cînd aceasta se plăteşte benevol. Pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform art. 111 alin. (2) lit. a) Codul familiei, plata pensiei de întreţinere, în baza hotărîrii instanţei judecătoreşti, încetează în cazurile atingerii de către copil a vîrstei de 18 ani sau obţinerii de către acesta a capacităţii depline de exerciţiu sub vîrsta de 18 ani.

Instanța de judecată conchide că, luând în considerație că domiciliul copiilor minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, a fost stabilit cu mama sa Stepanenco Ana, se consideră oportună încasarea de la Stepanenco Denis în folosul reclamantei Stepanenco Ana pensia pentru întreţinerea copiilor minori, în mărime de 1/3 din salariu şi din toate veniturile pîrîtului, începând cu data depunerii acţiunii – 28 ianuarie 2025, până la atingerea majoratului copiilor minori.

Actele cauzei atestă că copii minori: ***** născut la ***** este elev LT „Vasile Vasilache” (f.d. 68) şi ***** născută la ***** frecventează grădiniţa de copii nr. 16 (f.d. 69).

De asemenea, în şedinţa de judecată pîrîtul Stepanenco Denis a invocat că contribuie la cheltuielile suplimentare a copiilor, ce ţine de îmbrăcăminte, încălţăminte,

produse alimentare, tratamente medicale, motiv pentru care instanța consideră pentru creșterea, întreținerea și educarea unui copil, urmează să participe financiar ambii părinţi.

Astfel că Stepanenco Ana şi Stepanenco Denis urmează să se implice în creşterea copiilor şi să facă tot posibilul ca copii să aibă un mod de viaţă sănătos şi condiţii bune de trai, or, toate cheltuielile privind: asigurarea unui loc de trai ce include (achitarea serviciilor comunale, întreținerea bunului imobil etc.); asistența medicală copilului minor ce implică (consultațiile la medicale, analizele medicale, tratamentele administrate și medicamentele procurate etc.); asigurarea cu hrană, întreținere materială ce implică (procurarea hainelor, jucăriilor, necesitățile vitale), rechizite și alte activități necesare pentru buna dezvoltare a copiilor, sunt suportate de către reclamantă, iar pârâtul contribuie periodic la întreținerea (materială) a copiilor minori.

La caz instanța va reitera prevederile art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor săi, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Art. 49 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova stabilește că, statul ocrotește maternitatea, copiii şi tinerii, stimulând dezvoltarea instituțiilor necesare.

Conform art. 58 alin.(1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Articolul 5 al Convenţiei, stipulează că statele părţi vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligaţia pe care le au părinţii sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunităţii, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităţilor acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i recunoaşte prezenta Convenţie.

Prevederile art. 18 alin.(1) al Convenţiei date stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau,

după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului.

De asemenea, art. 27 alin.(2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului stabilește că, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Instanța de judecată concluzionează că ambii părinți poartă răspundere principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia, iar obligația de întreținere privește exclusiv tot ceea ce însumează traiul lunar normal al copilului. Traiul decent pentru copii este obligația legală a părinților.

Astfel, obligația de întreținere se referă la traiul de zi cu zi al copilului, incluzând cheltuielile și grija față de hrană, îmbrăcăminte, medicamente, analize, grădiniță/scoală, sporturi, hobbyuri etc. Părinții sunt obligați să participe la această întreținere și să poarte în comun această grijă de copil. Întreținerea presupune și multă muncă fizică necuantificabilă în bani. Părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităților copilului, obligație ce îl impune să desfășoare activitate de muncă, cât și să opteze pentru locuri de muncă cu condiții salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure copiilor un nivel de trai adecvat și suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

Or, actele cauzei și declarațiile reclamantei au confirmat cu certitudine faptul că copii minori sînt la întreținerea, educația a reclamantei, pîrîtul se implică periodic în educația copiilor. Iar salariul care îl are la moment, nu este de ajuns pentru a face față tuturor cheltuielilor lunare cu copii, luînd în considerație că copii sînt în creștere.

Respectiv, putem menţiona ca drepturile copilului privind întreţinerea şi creşterea acestuia sunt reglementate nu numai la nivel naţional, dar şi la nivel internaţional, care, în cele din urmă, prin intermediul unor mijloace pot influenţa statul care este parte la această convenţie, la respectarea şi impunerea acestuia de a apăra interesele copilului, care pentru o dezvoltare eficientă şi sănătoasă are nevoie de o întreţinere cuvenită. În acest sens a şi fost inclus în principiu acest tip de obligaţie – Obligaţia legală, care finalmente şi obligă părinţii să ofere copiilor lor întreţinerea necesară.

Potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se

determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

Articolul 85 alin. (1) lit. a) CPC prevede că, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.

Conform art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, instanța de judecată hotărăște asupra încasării de la Stepanenco Denis în beneficiul Statului a taxei de stat în mărime de 250 lei.

În conformitate cu art. 33, 37, 38, 63, 74, 76 Codul Familiei, art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Stepanenco Ana către Stepanenco Denis, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială sectorul Centru, mun. Chișinău și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun. Chișinău privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliul copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere.

Se desface căsătoria încheiată între Stepanenco Denis născut la *****, c/p ***** şi Stepanenco Ana născută la *****, c/p *****, înregistrată la data de 08 septembrie 2015, cu numărul de ***** de OSC sectorul Ciocana, mun. Chișinău.

Se stabileşte domiciliul copilului minor *****, născut la *****, c/p ***** și copilului minor *****, născută la *****, c/p *****, cu mama Stepanenco Ana născută la *****, c/p *****.

Se încasează de la Stepanenco Denis în beneficiul lui Stepanenco Ana, pensia pentru întreţinerea copiilor minori - *****, născut la ***** şi *****, născută la *****, în mărime de 1/3 din salariu şi din toate veniturile pîrîtului, începând cu data depunerii acţiunii – 21 martie 2024, până la atingerea majoratului copiilor minori.

Se încasează de la Stepanenco Denis în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 250 lei (două sute cincizeci lei).

Copia hotărîrii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămînerea definitivă, se transmite la IP “Agenţia Servicii Publice” (Oficiul de Stare Civilă mun. Chişinău).

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ la IP “Agenţia Servicii Publice” (Oficiul de Stare Civilă mun. Chişinău) se încasează în mod

solidar de la Stepanenco Ana și Stepanenco Denis în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convenţională stabilită.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curții Constituționale, nr. 39 din 14 octombrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, prezenta hotărâre, în partea încasării pensiei pentru întreținerea copiilor minori, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
judecător Georgeta Grozav